

”ميني بچي - تم ساري وشو پر شانتی کا راجہ استاپن کرنی والی باپ کی مددگار ہو، آپی تمہاری سامنی سک شانتی کی دنیا ہے“

پرشن :- باپ بچوں کو کس لیٹی پڑھاتی ہے، پڑھائی کا سار کیا ہے؟
 اُتر :- باپ آپنی بچوں کو سورب کا پرنس، وشو کا مالک بنانی کی لیٹی پڑھاتی ہے، باپ کھتی ہے بچي پڑھائی کا سار ہے دنیا کی سب باتوں کو چور دو، اُسی کی نہیں سمجھو ہماری پاس کروڑ ہے، لاک ہے، کچ پی ہات ۾ نہیں آئینگا۔ اس لیٹی اچي ریت پرشارت کرو، پڑھائی پر دیان دو۔

گیت :- آخر وہ دن آیا آج.....

اومر شانتی . بچوں نین گیت سنا آخر وشو پر شانتی کا سمیہ آیا۔ سب کھتی ہے وشو ۾ کُسی شانتی ہو؟ قر جو نیک راء دیتی ہے اُنھوں کو انعام دیتی ہے۔ نہرو پی راء دیتی ٿي، شانتی تو ہوئی نہیں۔ صرف راء دیکر گئی۔ آپی تم بچوں کی بُدی ۾ ہے ک کوئی سمیہ ساری وشو ۾ سک، شانتی، سمپتی آد ٿي۔ وہ آپی نہیں ہے۔ اب قر ہونی والی ہے۔ چکر تو قرینگا نان۔ یہ تم سنگر یگی برہمٹوں کی بُدی ۾ ہے۔ تمہاری بُدی ۾ ہے سونا۔ تم جانتی ہو پارت قر سونی کا بننا ہے۔ پارت کو ہین گولڈن سپرو (سونی کی چڑیا) کھا جاتا ہے۔ پل مہما تو کرتی ہے پرنٹو صرف کھنی ماتر۔ تم تو آپی پرنکٹیکل ۾ پرشارت کر رہی ہو۔ جانتی ہو باقی ٿوري روز ہے تو یہ سب نرک کی دک کی باتیں پوئل جاتی ہے۔ تمہاری بُدی ۾ اب سک کی دنیا سامنی کرے ہے۔ جُسی آگی ولات سین آتی ٿي تو سمجھتی ٿي آپی باقی ٿورا سمیہ ہے پھونچنی ۾۔ کیونکہ آگی ولات سین آنی ۾ بہت ٹائمر لگتا ٿا۔ آپی تو اُتروپلین ۾ جلدی پھونچ جاتی ہے۔ آپی تم بچوں کی بُدی ۾ ہے ک اب ہماری سک کی دن آنی ہے، جسکی لیٹی پرشارت کر رہی ہے۔ بابا نین پرشارت پی بہت سہج بتایا ہے۔ ڈراما اَنوسار کلپ پھلی موافق، یہ سرٹن ہے۔ تم دیوتا ٿي، دیوتائوں کی کتنی دیر کی دیر مندر بن رہی ہے۔ تم جانتی ہو یہ مندر آد بناء کر کیا کرینگی! باقی دن کتنی ہے! تم بچي نالیج کی اُتارٹی ہو۔ کھا پی جاتا ہے پرم پتا پر ماتما سروشکتیوان آلمائی اُتارٹی ہے۔ تم گیان کی اُتارٹی ہو۔ وہ ہے پِگتی کی اُتارٹی۔ باپ کو کھا جاتا ہے آلمائی اُتارٹی۔ تم بچي نمبروار پرشارت اَنوسار بن رہی ہو۔ تمکو سرشتی کی آد مذہ انت کا گیان ہے۔ جانتی ہو ہر پرشارت کر رہی ہے باپ سین ورثا پانی کا۔ جو پِگتی کی اُتارٹی ہے وو سیکو پِگتی ہین سُناتی ہے۔ تم گیان کی اُتارٹی ہو تو گیان ہین سُناتی ہو۔ ستیگ ۾ پِگتی ہوتی ہین نہیں۔ پوجاری ایک پی ہوتا نہیں۔ پوجیہ ہین پوجیہ ہے۔ آڈا کلپ ہے پوجیہ، آڈا کلپ ہے پوجاری۔ پارتواسیون کی لیٹی ہین ہے ک وی پوجیہ ٿي تو سورب ٿا۔ آپی پارت پوجاری نرک ہے۔ تم بچي اب پرنکٹیکل لائیف بناء رہی ہو۔ نمبروار پرشارت اَنوسار سیکو سمجھاتی رہتی ہو اُڑ ورتی کو پاتی رہتی ہو۔ ڈراما ۾ پھلی سین ہین نُونڈ ہے۔ ڈراما تمکو پرشارت کراتی رہتی ہے، تم کرتی رہتی ہو۔ جانتی ہو ڈراما ۾ ہمارا اَوناشی پارت ہے، دنیا ان باتوں کو کیا جانی۔ ہمارا ہین

ڊراما ۾ ڀارت هئ. جو ڪهينگا وهي سمجهينگا نان ڪ ڪئسي همارا اس ڊراما ۾ ڀارت هئ. يه سرشتي چڪر ڦرتا هين رهتا هئ. يه ورلڊ ڪي هستري جاگرافي تمهاري سواءِ اؤر ڪوئي ڪو معلوم نهين هئ. اونچ تي اونچ ڪوئن هئ، دنيا ۾ ڪوئي نهين جانتِي هئ. رشي مَني آڊ پي ڪهتي ٿي هر نهين جانتِي. نيتي نيتي ڪهتي ٿي نان. آبي تر بچي تو جانتِي هو وه رچتا باپ هئ اؤر همڪو پڙهائ رهي هئ. يه پي بابا نين وار وار سمجهايا هئ ڪ يهان جب بئنتي هو تو ديهي آيماني هوڪر بئنو. ايڪ باپ هين راج يوگ سڪاتي هئ اؤر ورلڊ ڪي هستري جاگرافي سمجھاتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن ڪوئي ٿاڻ ريڊر نهين هون، اِتي بڙي دنيا هئ، اِنڪو ڪيا بئن ريڊ ڪرينگي. باپ تو خد ڪهتي هئ مئن ڊراما ڪي نوٽڏ اَنوسار آتا هون تمهين پاون بناني. ڊراما ۾ ميرا جو ڀارت هئ وهي بجاني آتا هون. باقي مئن ڪوئي ٿاڻ ريڊ نهين ڪرتا هون، بتلاتا هون ميرا ڪيا ڀارت هئ اؤر تر ڪيا ڀارت بجاءِ رهي هو. تر يه ناليچ سيڪ ڪر اؤر سڪلاءِ رهي هو. ميرا ڀارت هين هئ پتتون ڪو پاون بنانا. يه پي تر بچي جانتِي هو، تر ٿتي تاريخ آڊ سڀ جانتِي هو. دنيا ۾ ڪوئي ٿوريئي جانتِي هئ. تمڪو باپ سڪلاءِ رهي هئ ڦر جب يه چڪر پورا ڪرينگي تب ڦر بابا آئينگي. اس سميه جو سين (درشيه) چلي وه ڦر ڪلپ باد چلينگي. ايڪ سيڪنڊ نه ملي دوسري سين. يه ناٽڪ ڦرتا رهتا هئ. تر بچون ڪو بيحد ڪي ناٽڪ ڪا پتا هئ. ڦر پي تر گهري گهري پوڻ جاتي هو. بابا ڪهتي هئ تر صرف ياد ڪرو، همارا بابا، بابا هئ، وهي ٿيچر هئ، گرو هئ. تمهاري ٻڌي اس طرف چلي جاني چاهيئي. آتما خوش هوتي هئ باپ ڪي مهما سُن ڪر. سڀ ڪهتي هئ همارا بابا، بابا هئ، ٿيچر هئ، وه سچا هين سچا هئ. پڙهائي پي سچي اؤر پوري هئ. اُن منشون ڪي پڙهائي اڏوري هئ. تو تر بچون ڪي ٻڌي ۾ ڪتني خوشي هوني چاهيئي. بڙا امتحان پاس ڪرني والون ڪي ٻڌي ۾ جاستي خوشي رهندي هئ. تر ڪتئا اونچ پڙهندي هو تو ڪتني ڪاپاري خوشي هوني چاهيئي. پڳوان بابا بيحد ڪا باپ همڪو پڙهائ رهي هئ. تمهاري رومانچ ڪري هو جاني چاهيئي. وهي اڀيسود رپيت هو رها هئ. سواءِ تمهاري ڪسڪو پتا نهين هئ. ڪلپ ڪي آيو هين ٻڌا دي هئ. تمهاري ٻڌي ۾ آب پانچ هزار ورش ڪي استوري چڪر کاتي رهندي هئ. جسڪو هين سودرشن چڪر ڪها جاتا هئ.

بچي ڪهتي هئ بابا طوفان بهت آتي هئ، هر پوڻ جاتي هئ. بابا ڪهتي هئ تر ڪسڪو پوڻ جاتي هو؟ باپ جو تمڪو ڊبل سرتاج وشو ڪا مالڪ بناتي هئ اُنڪو تر ڪئسي پوئتي هو! دوسري ڪسڪو نهين پوئتي هو. استري، بال بچي، چاچا، ماما، متر سنبندي آڊ سڀ ياد هئ. باقي اس باپ ڪو تر پوئتي ڪيون هو؟ تمهاري ڀڏ اس ياد ۾ هئ، جتنا هو سڪي ياد ڪرنا هئ. بچون ڪو اپني اُنتي ڪي ليئي سويري سويري اوڻ باپ ڪي ياد ۾ ستر ڪرني هئ. تر چتون پر وا ٻاهر ٺنڊي هوا ۾ چلي جائو. يهان هين آڪر بئننا ڪوئي ضروري نهين هئ. ٻاهر پي جا سڪتي هو. سويري ڪي ٿاڻير ڪوئي ڊر آڊ ڪي بات نهين رهندي هئ. ٻاهر ۾ جاڪر پئڊل ڪرو. آپس ۾ يهي باتين ڪرتي رهو ديڪين ڪوئن بابا ڪو جاستي ياد ڪرتي هئ، ڦر بتانا چاهيئي ڪتئا سميه هر نين ياد ڪيئا. باقي سميه هماري

ٻڌي ڪهان ڪهان گئي. اِسڪو ڪها جاتا هئ اِڪو دو ۾ اُنتي ڪو پانا. نوٽ ڪرو ڪتنا سميه باپ ڪو ياد ڪيئا. بابا ڪي جو پرئڪٽس هئ وه بتلاتي هئ. ياد ۾ تر اِڪ گهنٽا پئدل ڪرو تو پي ٿانگين ٿڪينگي نهين. ياد سين تمهاري ڪتني پاپ ڪت جائينگي. چڪر ڪو تو تر جانتي هو، رات دن تمڪو آب يهي ٻڌي ۾ هئ ڪ هر اِپي گهر جاتي هئ. پرشارت ڪرتي هو، ڪلهيگي منشون ڪو ذرا پي پتا نهين هئ، مُڪتي ڪي ليئي ڪتني پڙهتي ڪرتي رهتي هئ. اُنڪ مَتين هئ. تر برهمڻون ڪي هئ اِڪ مَت، جو برهمڻ بنتي هئ، اُن سپڪي هئ شريمت. تر باپ ڪي شريمت سين ديوتا بنتي هو. ديوتائون ڪي ڪوئي شريمت نهين هئ. شريمت اِپي هين تر برهمڻون ڪو ملتي هئ. پڳوان هئ هين نراڪار. جو تمڪو راج يوگ سڪلاتي هئ جس سين تر اِپنا راجيه پايه لي ڪتنا اونچ وشو ڪا مالڪ بنتي هو. پڙهتي مارگ ڪي ويد شاستر آد ڪتني دير ڪي دير هئ. پرنٽو ڪام ڪي صرف اِڪ گيتا هين هئ. پڳوان آڪر راج يوگ سڪلاتي هئ. اُنڪو هين گيتا ڪها جاتا هئ. اِپي تر باپ سين پڙهتي هو، جس سين سورب ڪا راجيه پاتي هو. جس نين پڙها اُس نين ليئا. ڊراما ۾ پارٽ هئ نان. گيان سُناڻي والا گيان ساگر اِڪ هين باپ هئ. وه ڊراما پلٽن اَنوسار ڪلهيگ ڪي اُنٽ ستيگ ڪي آد ڪي سنگر ۾ هين آتي هئ. ڪوئي پي بات ۾ موندجو نهين. باپ اِسر آڪر پڙهاتي هئ اُور ڪوئي پي پڙها نه سڪي. يهه (دادا) پي آگي ڪوئي سين پڙها هوئا هوتا تو اُور پي بهت اُن سين پڙهي هوئي هوتي. باپ تو ڪهتي هئ اِن گروئون آد سپڪا اُڌار ڪرني مئن آتا هون. اِپي تر بچون ڪي اير آبجيڪٽ سامني ڪري هئ. هر يهه بنتي هئ، يهه هئ هين نر سين نارائڻ بنني ڪي ستيه ڪتا. اِنڪي ڦر پڙهتي مارگ ۾ مهما چلتي هئ. پڙهتي مارگ ڪي رسر چلتي آتي هئ. اِپي يهه راوڻ راجيه پورا هونا هئ. تر اِپي دسهڙا آد ۾ ٿوريئي جائينگي. تر تو سمجهائينگي يهه ڪيا ڪرتي هئ. يهه تو بيبيز ڪا ڪام هئ. بڙي بڙي آدمي ديڪني جاتي هئ. راوڻ ڪو ڪسي جلاتي هئ، يهه هئ ڪوئن، ڪوئي بتاءِ نه سڪي. راوڻ راجيه هئ نان. دسهڙي آد ۾ ڪتني خوشي مناتي هئ، جب سين راوڻ ڪو جلاتي آتي هئ. دڪ پي چلا آتا هئ، ڪچ پي سمجه نهين هئ. اِپي تر سمجهتي هو هر ڪتني بي سمجه ٿي. راوڻ بي سمجه بناءِ ديتي هئ. اِپي تر ڪهتي هو بابا هر لڪشمي نارائڻ ضرور بنينگي. هر ڪوئي ڪم پرشارت ٿوريئي ڪرينگي. يهه اِڪ هين اِسڪول هئ، پڙهائي بهت سهج هئ. ٻوڊي ٻوڊي مائين اُور ڪچ نهين ياد ڪر سڪتي تو صرف باپ ڪو ياد ڪري. مُڪ سين هي رام تو ڪهتي هئ نان. بابا يهه بهت سهج بتاتي هئ تر آتما هو، پرماتما باپ ڪو ياد ڪرو تو تمهارا ٻيڙا پار هو جائينگا. ڪهان چلي جائينگي؟ شانتي ڌام، سڪڌام. اُور سڀ ڪچ پوڻ جائو. جو ڪچ سُنا هئ، پڙها هئ وه سڀ پوڻ ڪر اِپني ڪو آتما سمجه باپ ڪو ياد ڪرو تو باپ سين ور ٿا ضرور ملينگا. باپ ڪي ياد سين هين پاپ ڪت جاتي هئ. ڪتنا سهج هئ. ڪهتي پي هئ پرڪتي ڪي بيچ چمڪتا هئ عجب سنارا. تو ضرور اِتني چوڻي آتما هونگي نان. ڊاڪٽر لوگ بهت ڪوشش ڪرتي هئ، آتما ڪو ديڪني ڪي. پرنٽو وه بهت سوڪير هئ. هٿ آد سين ڪوئي دڪ نه سڪي. باپ پي اُنسي هين بندي هئ. ڪهتي هئ جئسي تر ساڌارڻ هو، هر پي ساڌارڻ بن تمڪو پڙهاتا هون. ڪسڪو ڪيا پتا ڪ اِنهون ڪو پڳوان ڪسي پڙهاتي هونگي. ڪرشن پڙهاتي تو ساري اميرڪا چيان آد سڀ طرف سين آجائي. اُن ۾ اِتني ڪشش هئ. ڪرشن

ڪي ساٿ پيار تو سڀڪا هٿ نان. آڀي تو تهر بچي جانتِي هو هر سو بن رهي هٿ. ڪرشن هٿ پرنس، ڪرشن ڪو گود ۾ لينا چاهتي هٿ تو پرشارت ڪرنا پري، ڪوئي بڙي بات نهين هٿ. باپ آڀي بچون ڪو سورڳ ڪا پرنس، وشو ڪا مالڪ بناني ڪي ليئي پڙهائي هٿ.

باپ ڪهتي هٿ بچي، پڙهائي ڪا سار هٿ دنيا ڪي سڀ باتون ڪو چور دو. اٽسي ڪيي نهين سمجهو ڪ هماري پاس ڪروڙ هٿ، لاک هٿ. ڪچ پي هاٿ ۾ نهين آئينگا. اس ليئي آڀي ريت پرشارت ڪرو. باپ ڪي پاس آڀي هٿ تو باپ الهنا ديتي هٿ، آٺ ماس سين آڀي هو اوڙ باپ جن سين سورڳ ڪي بادشاهي ملتي هٿ ان سين اتنا سميه ملي پي نهين! ڪهتي بابا فلاڻا ڪام ٿا. آڙي، تهر مَر جاتي ڦر يهان ڪئسي آڀي! يهر بهاني ٿوريئي چل سڪينگي. باپ راج يوگ سڪاء رهي هٿ اوڙ تهر سيڪتي نهين، جس نين بهت پڙتي ڪي هونگي انڪو سات روز تو ڪيا ايڪ سيڪنڊ ۾ پي تير لڳ جائي. سيڪنڊ ۾ وشو ڪا مالڪ بن سڪتي هٿ. يهر خد انڀوي بڻا هٿ، وناش ديڪا، چترپنج روپ ديڪا، بس سمجهني لڳا اوهو هر وشو ڪي مالڪ بنتي هٿ. ساڪياتڪار هوڻا، اُمنگ آيا اوڙ سڀ ڪچ چور ديٿا. يهان تهر بچون ڪو معلوم پرا باپ آڀي هٿ، وشو ڪي بادشاهي ديني. باپ پوچتي هٿ نشچيه ڪب هوڻا؟ تو ڪهتي هٿ آٺ ماس. بابا نين سمجهيا هٿ موڻ بات هٿ ياد اوڙ گيان. باقي تو ديدار ڪوئي ڪام ڪا نهين. باپ ڪو پهچان ليٿا تو ڦر پڙهنا شروع ڪرو تو تهر پي يهر بن جائينگي. پائنٽس ملتي هٿ جو ڪوئي ڪو پي سمجهاء سڪتي هو. بهت مناس سين سمجهائو. شو بابا جو پنت پاون هٿ، ڪهتي هٿ مڃهي ياد ڪرو تو پاون بن پاون دنيا ڪا مالڪ بن جائينگي. يڪتي سين سمجهانا هٿ. تهر چاهتي هو نان گاڊ فادر لبريت ڪر سويت هوم واپس لي جائي. آڇا، آب تمهاري اوپر جو ڪت (جنڪ) چڙهي هوئي هٿ اُسڪي ليئي باپ ڪهتي هٿ مڃهي ياد ڪرو. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) سويري سويري اوڻ پئڊل ڪرتي باپ ڪو ياد ڪرو، آپس ۾ يهي ميني روح رهاڻ ڪرو ڪ ديڪين ڪوئن ڪتنا سميه باپ ڪو ياد ڪرتا هٿ، ڦر آڀي اُنيو سَناو.
- (2) باپ ڪو پهچان ليٿا تو ڦر ڪوئي بهانا نهين دينا هٿ، پڙهائي ۾ لڳ جانا هٿ، مرلي ڪيي مس نهين ڪرني هٿ.

وردان - ريئلتي دواران هر ڪرم وا بول ۾ رايِلتي دڪلاني والي فرست ڊويزن ڪي اڌڪاري پو

ريئلتي آرڻات آڀي اصلي سوروپ ڪي سڌا سمرتِي، جس سين اسٽول صوَرَت ۾ پي رايِلتي نظر آئينگي. ريئلتي آرڻات ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي. اس سمرتِي سين هر ڪرم وا بول ۾ رايِلتي دڪائي دينگي. جو پي سمپر ڪ ۾ آئينگا اُنهين هر ڪرم ۾ باپ سمان چريتر اُنيو هونگي، هر بول ۾ باپ ڪي سمان اُتارڻي اوڙ پراپتي ڪي اُنيوتي هونگي. انڪا سنگ ريئل هوني ڪي ڪارڻ پارس ڪا ڪام ڪرينگا. اٽسي ريئلتي والي رايِل آتمائين هين فرست ڊويزن ڪي اڌڪاري بنتي هٿ.

سلوگن - سريشت ڪرمون ڪا خاڻا ٻڌائو تو وڪرمون ڪا خاڻا سماپت هو جائينگا.